

Dictamen en relació amb la consulta plantejada per un Ajuntament, sobre l'accés a dades de caràcter personal contingudes en expedients administratius

Es presenta davant l'Agència Catalana de Protecció de Dades un escrit de l'Alcalde d'un Ajuntament, en el qual es formula una petició de consulta a l'Agència, en relació a l'accés per part dels interessats o potencials interessats a les dades de caràcter personal contingudes als expedients administratius, durant el tràmit d'audiència o el període d'informació pública, amb la finalitat d'obtenir un criteri a seguir quan se'ls plantegin aquests casos, en especial, per saber si estem davant d'una comunicació de dades, i en cas de ser-ho, si aquesta es troba emparada en l'article 37.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques (en endavant LRJPAC). També es planteja, si les dades relatives a noms, cognoms, adreces postals, números de telèfon o adreces de correu electrònic es poden considerar dades que pertanyen a la intimitat de les persones, i concretament, si els plànols de distribució de locals i vivendes, o les qualificacions obtingudes en processos selectius es poden considerar dades íntimes.

En concret, l'Ajuntament sol·licita el parer d'aquesta Agència en relació a:

"1. L'accés per part dels interessats o de tercers potencialment interessats a les dades de caràcter personal contingudes en els expedients posats de manifest en ocasió de períodes d'informació pública o d'audiència legalment preceptius, es poden considerar comunicació de dades als efectes dels disposat en l'art.11 de la LO 15/1999?"

2. En cas afirmatiu. D'acord amb l'art. 11.2 de la Llei 15/1999, no és precís el consentiment de l'interessat per a la comunicació de dades de caràcter personals quan la cessió estigui emparada en una llei, ¿podem entendre que la comunicació a què ens referim a la pregunta anterior està autoritzada per l'art. 37.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques, en tant que autoritza l'accés als documents de caràcter nominatiu que sense incloure altres dades pertanyents a la intimitat de les persones figurin en els procediments d'aplicació del dret, tret de les de caràcter sancionador o disciplinari, i que, en consideració al seu contingut, puguin fer-se valer per a l'exercici dels drets dels ciutadans, a més de als seus titulars, a tercers que acreditin un interès legítim i directe?"

3. En qualsevol cas, les dades identificatives de les persones tals com noms i cognoms, adreces postals, números de telèfon o adreces de correu electrònic, ¿poden considerar-se, a la vista de les normes posades en relació, pertanyents a la intimitat de les persones?"

4. En el mateix ordre de coses, ¿quins criteris hem d'utilitzar per discriminar quines dades són pertanyents a la intimitat de les persones i quines no?"

5. En tot cas, ¿són dades pertanyents a la intimitat de les persones els plànols de distribució de locals i vivendes i les qualificacions obtingudes en processos selectius?"

Analitzada la consulta, que no s'acompanya de cap altre document, i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica, es dictamina el següent.

I

(...)

II

L'Ajuntament planteja en primer lloc, en les dues primeres preguntes, el dubte en relació a l'accés per part dels interessats o potencials interessats a les dades de caràcter personal contingudes als expedients administratius, durant el tràmit d'audiència o el període d'informació pública, per tal de saber si estem davant d'una comunicació de dades, i en cas de ser-ho, si estaria exempt d'obtenir el consentiment del titular de les dades segons l'article 11 de la LOPD, emparant-se en l'habilitació legal que li donaria l'article 37.3 de la LRJPAC, en relació als documents de caràcter nominatiu.

Partim de la base que tota la informació sobre persones físiques identificables, -en aquest cas, les dades personals que formen part d'un expedient administratiu -, es troba protegida per la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant LOPD), així com pel Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la LOPD (en endavant, RLOPD).

D'acord amb l'article 3.a) de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD) constitueix dada de caràcter personal tota informació sobre persones físiques identificades o identificables. I també d'acord amb aquesta definició cap dubte pot generar la qualificació com a dada personal de la informació relativa a noms, cognoms, adreces postals, número de telèfon o adreces de correu electrònic de les persones que figuren en un expedient administratiu.

En conseqüència, a l'hora d'analitzar la qüestió plantejada, caldrà tenir en compte els principis i garanties de la legislació de protecció de dades, especialment en relació amb la comunicació de dades. Ara bé, atès que la consulta es refereix a l'accés durant el tràmit d'audiència o informació pública, és a dir, dues fases que conformen el procediment administratiu, caldrà tenir en compte també la resta de normativa aplicable al cas, en concret, allò que disposa la LRJPAC.

La normativa de protecció de dades defineix la cessió o comunicació com "tota revelació de dades realitzada a una persona diferent de l'interessat" (art. 3.i) de la LOPD). Per tant, la possible posada en coneixement dels interessats o terceres persones de les informacions relatives a les persones que formen part d'un expedient administratiu, requerirà donar compliment al règim de comunicació de dades previst a la LOPD.

En concret, l'article 11 LOPD preveu que només es pot procedir a la comunicació de dades de caràcter personal per a fins directament relacionats amb les funcions legítimes del cedent i el cessionari i amb el previ consentiment de la persona interessada.

El consentiment no serà necessari però, si concorre alguna de les circumstàncies previstes a l'apartat 2 del mateix article 11.

En concret l'article 11.2 estableix que no serà necessari el consentiment:

"a) Cuando la cesión está autorizada en una Ley.

b) Cuando se trate de datos recogidos de fuentes accesibles al público.

c) Cuando el tratamiento responda a la libre y legítima aceptación de una relación jurídica cuyo desarrollo, cumplimiento y control implique necesariamente la conexión de dicho tratamiento con ficheros de terceros. En este caso la comunicación sólo será legítima en cuanto se limite a la finalidad que la justifique.

d) Cuando la comunicación que deba efectuarse tenga por destinatario al Defensor del Pueblo, el Ministerio Fiscal o los Jueces o Tribunales o el Tribunal de Cuentas, en el ejercicio de las funciones que tiene atribuidas. Tampoco será preciso el consentimiento cuando la comunicación tenga como destinatario a instituciones autonómicas con funciones análogas al Defensor del Pueblo o al Tribunal de Cuentas.

e) Cuando la cesión se produzca entre Administraciones Públicas y tenga por objeto el tratamiento posterior de los datos con fines históricos, estadísticos o científicos.

f) Cuando la cesión de datos de carácter personal relativos a la salud sea necesaria para solucionar una urgencia que requiera acceder a un fichero o para realizar los estudios epidemiológicos en los términos establecidos en la legislación sobre sanidad estatal o autonómica."

Davant la manca de consentiment de la persona afectada per a dur a terme la comunicació, caldrà veure doncs si la comunicació de dades a què es refereix la consulta troba cabuda en alguna d'aquestes excepcions.

La LRJPAC, desenvolupa, els drets dels ciutadans a l'accés a arxius i registres administratius contemplat a l'article 105.b) de la Constitució Espanyola, que estableix, el següent:

"Artículo 105.

La Ley regulará:

(...)

b) El acceso de los ciudadanos a los archivos y registros administrativos, salvo en lo que afecte a la seguridad y defensa del Estado, la averiguación de los delitos y la intimidación de las personas.

(...)"

L'article 35 de la Llei 30/92 estableix:

“Artículo 35: Los ciudadanos, en sus relaciones con las Administraciones Públicas, tienen los siguientes derechos: (...) h) Al acceso a los registros y archivos de las Administraciones Públicas en los términos previstos en la Constitución y en ésta u otras leyes.” (...).

Aquest dret, pel que fa a l'accés dels ciutadans als registres i expedients acabats, es troba regulat a l'article 37 LRJPAC, que estableix el següent:

“Artículo 37. Derecho de acceso a Archivos y Registros

1. Los ciudadanos tienen derecho a acceder a los registros y a los documentos que, formando parte de un expediente, obren en los archivos administrativos, cualquiera que sea la forma de expresión, gráfica, sonora o en imagen o el tipo de soporte material en que figuren, siempre que tales expedientes correspondan a procedimientos terminados en la fecha de la solicitud.

2. El acceso a los documentos que contengan datos referentes a la intimidad de las personas estará reservado a éstas, que, en el supuesto de observar que tales datos figuran incompletos o inexactos, podrán exigir que sean rectificadas o completados, salvo que figuren en expedientes caducados por el transcurso del tiempo, conforme a los plazos máximos que determinen los diferentes procedimientos, de los que no pueda derivarse efecto sustantivo alguno.

3. El acceso a los documentos de carácter nominativo que sin incluir otros datos pertenecientes a la intimidad de las personas figuren en los procedimientos de aplicación del Derecho, salvo los de carácter sancionador o disciplinario, y que, en consideración a su contenido, puedan hacerse valer para el ejercicio de los derechos de los ciudadanos, podrá ser ejercido, además de por sus titulares, por terceros que acrediten un interés legítimo y directo.

4. El ejercicio de los derechos que establecen los apartados anteriores podrá ser denegado cuando prevalezcan razones de interés público, por intereses de terceros más dignos de protección o cuando así lo disponga una ley, debiendo, en estos casos, el órgano competente dictar resolución motivada.

(...)”

Al marge d'això, la possibilitat d'accedir als expedients en tramitació està prevista també mitjançant altres possibilitats previstes a la mateixa LRJPAC com són el tràmit d'audiència i la informació pública. Cal però distingir entre ambdues figures atès que tant pel que fa als subjectes afectats com pel que fa al contingut del tràmit el seu règim jurídic és diferent i això tindrà repercussions pel que fa a l'abast d'eventuals comunicacions de dades.

A) Pel cas que l'accés a les dades contingudes en un expedient administratiu es sol·liciti durant el tràmit d'audiència, cal tenir en compte que aquest tràmit es troba regulat específicament a l'article 84 LRJAC, però que d'una manera general, l'apartat a) de l'article 35 reconeix el dret dels ciutadans a:

“conocer , en cualquier momento, el estado de la tramitación de los procedimientos en los que tengan la condición de interesados, y obtener copia de documentos contenidos en ellos.”

Més concretament, el tràmit d'audiència es troba regulat a l'article 84 de la LRJPAC, en la secció quarta que porta per nom “participació dels interessats”:

“Artículo 84. Trámite de audiencia

1. Instruidos los procedimientos, e inmediatamente antes de redactar la propuesta de

resolución, se pondrán de manifiesto a los interesados o, en su caso, a sus representantes, salvo lo que afecte a las informaciones y datos a que se refiere el artículo 37.5.

2. Los interesados, en un plazo no inferior a diez días ni superior a quince, podrán alegar y presentar los documentos y justificaciones que estimen pertinentes.

3. Si antes del vencimiento del plazo los interesados manifiestan su decisión de no efectuar alegaciones ni aportar nuevos documentos o justificaciones, se tendrá por realizado el trámite.”

Així, en el primer paràgraf de l'article 84, s'estableix que seran només les persones interessades les que podran, durant el tràmit d'audiència, tenir accés a l'expedient. Caldrà doncs determinar qui té la condició d'interessat en un procediment administratiu, i per tant recórrer a l'article 31 de la Llei 30/92 que és qui delimita jurídicament el concepte d'interessat en un procediment administratiu, assenyalant com a tals:

“Artículo 31. Concepto de interesado

1. Se consideran interesados en el procedimiento administrativo:

a) Quienes lo promuevan como titulares de derechos o intereses legítimos individuales o colectivos.

b) Los que, sin haber iniciado el procedimiento, tengan derechos que puedan resultar afectados por la decisión que en el mismo se adopte.

c) Aquellos cuyos intereses legítimos, individuales o colectivos, puedan resultar afectados por la resolución y se personen en el procedimiento en tanto no haya recaído resolución definitiva.

2. Las asociaciones y organizaciones representativas de intereses económicos y sociales, serán titulares de intereses legítimos colectivos en los términos que la ley reconozca.

3. Cuando la condición de interesado derivase de alguna relación jurídica transmisible, el derecho-habiente sucederá en tal condición cualquiera que sea el estado del procedimiento.”

Per tant, cal concloure que les persones que ostentin la condició d'interessades en els termes establerts per l'article 31 de la LRJPAC, tindran dret a conèixer l'estat de tramitació de l'expedient i a obtenir còpia dels documents que hi constin, atès que la LRJPAC actuaria com a norma habilitadora de la comunicació, de conformitat amb el que estableix l'article 11.2.a) de la LOPD.

En tractar-se d'un tràmit al que tindran dret els interessats en el procediment, en principi podran accedir a la informació continguda en l'expedient llevat que concorri alguna de les limitacions que estableix l'article 37 de la LRJPAC en el seu apartat cinquè, de la LRJPAC, al qual es refereix expressament l'article 84 LRJPAC, que limita el dret d'accés en relació a uns determinats expedients:

“Art. 37.5. El derecho de acceso no podrá ser ejercido respecto a los siguientes expedientes:

a) Los que contengan información sobre las actuaciones del Gobierno del Estado o de las Comunidades Autónomas, en el ejercicio de sus competencias constitucionales no sujetas a Derecho administrativo.

b) Los que contengan información sobre la Defensa Nacional o la Seguridad del Estado.

c) Los tramitados para la investigación de los delitos cuando pudiera ponerse en peligro la protección de los derechos y libertades de terceros o las necesidades de las investigaciones que se estén realizando.

d) Los relativos a las materias protegidas por el secreto comercial o industrial.

e) Los relativos a actuaciones administrativas derivadas de la política monetaria.”

Cal tenir en compte però que aquest dret d'accés no es tracta d'un dret absolut i per tant pot ser objecte de limitació, especialment si entra en conflicte amb un dret fonamental. Per això quan en l'expedient s'hi continguin dades sensibles o que formin part de la intimitat de les persones, d'acord amb el principi de qualitat de les dades, i en concret el principi de proporcionalitat (art. 4 LOPD), l'accés a les mateixes podria ser limitat si amb això no s'impedeix la finalitat del tràmit d'audiència, això és facilitar la participació per a la defensa dels drets i interessos implicats en el procediment.

B) Pel cas que l'accés a les dades contingudes en un expedient administratiu es sol·liciti durant el període d'informació pública.

El tràmit d'audiència als interessats pot ser substituït o completat amb un període d'informació pública, en els supòsits que la legislació ho disposi o bé per acord de l'òrgan a qui correspongui la resolució.

Si tal com estableix l'article 86 de la LRJPAC, l'òrgan a qui correspon resoldre el procediment, estableix un període d'informació pública, no caldrà fonamentar l'accés a l'expedient administratiu per part dels interessats o dels potencials interessats, ja que l'article 86 de la LRJPAC, estableix que qualsevol persona física o jurídica podrà analitzar el procediment o la part d'aquest que s'estableixi.

En aquest cas no entraria en joc l'apartat tercer de l'article 37 de la LRJPAC, que exigeix en el cas de l'accés a documents de caràcter nominatiu, que aquells tercers que hi vulguin accedir, acreditin un interès legítim i directe, ja que hi podria accedir qualsevol persona física o jurídica, donant així resposta a la segona qüestió plantejada per l'Ajuntament.

Ara bé, el fet que l'accés trobi una habilitació legal per dur-se a terme, no justificaria que de manera generalitzada s'hagi d'accedir a tota la informació que consta a l'expedient, relativa a les persones que en formen part. En aquest sentit el mateix article 86.2 LRJPAC preveu que l'accés pot ser a tot l'expedient o a una part d'aquest. De manera que quan la informació pública estigui prevista en una norma amb rang de llei, es podrà preveure l'accés a tot l'expedient, fins i tot si conté dades de caràcter personals, però en la resta de supòsits caldrà ponderar si resulta necessari l'accés a dades de caràcter personal i valorar les repercussions que això tindria en els drets de les persones.

Serà el mateix òrgan que acordi la informació pública, en aquest cas l'Ajuntament, a qui li correspon realitzar aquest l'exercici de ponderació, derivat dels principis de qualitat i de finalitat, i valorar quines són, en concret, les dades personals que poden ser comunicades.

III

En segon lloc, l'Ajuntament planteja, en les qüestions tercera i quarta, si les dades relatives a nom, cognoms, adreça, número de telèfon o correu electrònic es consideren dades íntimes d'una persona, així com quins criteris han d'utilitzar per discriminar quines dades són pertanyents a la intimitat de les persones i quines no.

Cal recordar en aquest punt, que el dret a la protecció de dades és un dret fonamental (STC 292/2000) que té el seu origen a l'article 18.4 CE, i que si bé inclou la protecció de la informació sobre l'àmbit de la intimitat personal i familiar, no es limita a això sinó que va més enllà del dret a la intimitat. En aquest sentit s'ha pronunciat el Tribunal Constitucional:

“De este modo, el objeto de protección del derecho fundamental a la protección de datos no se reduce sólo a los datos íntimos de la persona, sino a cualquier tipo de dato personal, sea o no íntimo, cuyo conocimiento o empleo por terceros pueda afectar a sus derechos, sean o no fundamentales, porque su objeto no es sólo la intimidad individual, que para ello está la protección que el art. 18.1 CE otorga, sino los datos de carácter personal. Por consiguiente, también alcanza a aquellos datos personales públicos, que por el hecho de serlo, de ser accesibles al conocimiento de cualquiera, no escapan al poder de disposición del afectado porque así lo garantiza su derecho a la protección de datos. También por ello, el que los datos sean de carácter personal no significa que sólo tengan protección los relativos a la vida privada o íntima de la persona, sino que los datos amparados son todos aquellos que identifiquen o permitan la identificación de la persona, pudiendo servir para la confección de su perfil ideológico, racial, sexual, económico o de cualquier otra índole, o que sirvan para cualquier otra utilidad que en determinadas circunstancias constituya una amenaza para el individuo.” (STC 292/2000, FJ 6).

Com ja s'ha dit, d'acord amb l'article 3.a) de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD) constitueix dada de caràcter personal tota informació sobre persones físiques identificades o identificables. I també d'acord amb aquesta definició cap dubte pot generar la qualificació com a dada personal de la informació relativa a noms, cognoms, adreces postals, número de telèfon o adreces de correu electrònic de les persones que formen part d'un expedient administratiu.

Pel que fa al dret a la intimitat, previst a l'article 18 CE i desplegat per la Ley Orgánica 1/1982, de 5 de mayo, de Protección Civil del Derecho al Honor, a la Intimidad Personal y Familiar y a la Propia Imagen, cal dir que la precisió dels contorns del que cal entendre per dades íntimes no és certament una tasca fàcil que pugui fer-se d'una forma apriorística. L'article 18. 1 de la Constitució Espanyola estableix en relació a aquest dret:

La ja esmentada sentència STS292/2000, estableix en relació a aquest dret: *“La función del derecho fundamental a la intimidad del art. 18.1 CE es la de proteger frente a cualquier invasión que pueda realizarse en aquel ámbito de la vida personal y familiar que la persona desea excluir del conocimiento ajeno y de las intromisiones de terceros en contra de su voluntad (por todas STC 144/1999, de 22 de julio, F. 8). (...) En fin, el derecho a la intimidad permite excluir ciertos datos de una persona del conocimiento ajeno, por esta razón, y así lo ha dicho este Tribunal (SSTC 134/1999, de 15 de julio, F. 5; 144/1999, F. 8; 98/2000, de 10 de abril, F. 5; 115/2000, de 10 de mayo, F. 4), es decir, el poder de resguardar su vida privada de una publicidad no querida. (...).”*

El Tribunal Suprem, per la seva banda, en la seva STS, de 26 de setembre de 2007, en fa la següent consideració: *(...) El derecho a la intimidad, según la doctrina del Tribunal Constitucional, supone «la existencia de un ámbito propio y reservado frente a la acción y el conocimiento de los demás, necesario, según las pautas de nuestra cultura, para mantener una calidad mínima de la vida humana» y ese ámbito ha de respetarse también en el marco*

de las relaciones laborales, en las que «es factible en ocasiones acceder a informaciones atinentes a la vida íntima y familiar del trabajador que pueden ser lesivas para el derecho a la intimidad» (SSTC 142/1993 [RTC 1993, 142], 98/2000 [RTC 2000, 98] y 186/2000 [RTC 2000, 186]).

Les dades íntimes pertanyen doncs a l'esfera estrictament personal de la vida privada de cada persona, que es vol preservar del coneixement de la resta de persones. Serien aquelles dades quin coneixement pugui resultar més revelador de l'essència d'una persona, dades com creences, ideologia, religió, filiació, estat civil, estat de salut, inclinació sexual, etc..., sempre tenint en compte que la condició subjectiva d'aquest criteri, ens pot portar ens molts casos a fer una valoració cas per cas, atès que d'acord amb la jurisprudència, la consideració de determinades dades com a íntimes dependrà de diferents circumstàncies canviant com ara l'entorn, la posició pública d'una persona o l'actitud de la pròpia persona titular de les dades.

En relació a les dades objecte de consulta, relatives a nom, cognoms, adreça, número de telèfon o correu electrònic d'una persona, cal dir que si bé amb caràcter general no es pot descartar afectacions indirectes per al dret a la intimitat personal, l'accés a les dades personals esmentades, contingudes en un expedient administratiu, no sembla que hagi de resultar especialment afectador per al dret a la intimitat.

Podem concloure doncs que les dades relatives a nom, cognoms, adreça, número de telèfon o correu electrònic d'una persona, no es poden considerar dades reservades de la vida de les persones, relatives a una esfera íntima, àmbit propi i reservat del coneixement dels demés, no gaudint per tant de la consideració de dades íntimes.

IV

I com a última qüestió plantejada en la consulta realitzada a aquesta Agència, l'Ajuntament es pregunta si els plànols de distribució de locals i vivendes, o qualificacions obtingudes en processos selectius es poden considerar dades íntimes. La pregunta obliga a distingir entre unes i altres.

A) Per al cas dels plànols de vivendes, cal partir de la consideració que l'àmbit de la vivenda constitueix certament un espai on es desenvolupa part de la vida íntima de les persones i que per tant determinada informació sobre aquest espai podria comportar la revelació de dades íntimes (aficions, estils de vida, discapacitats etc.). Ara bé, com a punt de partida, la informació continguda en els plànols bàsics d'una construcció no té perquè donar informació sobre aspectes de la vida íntima de les persones.

Hem de tenir en compte que en matèria urbanística l'article 12 del Decret legislatiu 1/2005 reconeix l'acció pública en els termes següents:

"1. Qualsevol ciutadà o ciutadana, en exercici de l'acció pública en matèria d'urbanisme, pot exigir davant els òrgans administratius i davant la jurisdicció contenciosa administrativa el compliment de la legislació i del planejament urbanístics, exercici que s'ha d'ajustar al que estableixi la legislació aplicable."

El reconeixement de l'acció pública en matèria urbanística fa que es pugui reconèixer un *interès legítim* a qualsevol ciutadà pel mer fet que pretengui exercir un control de legalitat. I això és així, perquè estaríem parlant d'un projecte tècnic d'un expedient d'atorgament de llicència d'obres, que en principi, no conté dades íntimes, ni especialment protegides. La finalitat d'aquest accés no és però donar a conèixer aspectes de la vida íntima de les persones sinó permetre només el control d'aspectes relatius a la legalitat urbanística. Cap problema hi hauria d'haver per tant, en principi a accedir a aquest tipus d'informació.

Ara bé, pel cas que l'expedient administratiu del cas concret contingués dades que poden ser considerades íntimes, l'òrgan responsable d'aquest expedient seria l'encarregat de ponderar si dóna l'accés o no a aquest tipus de dades.

Aquesta Agència ha analitzat, entre d'altres, en el Dictamen 42/2009, relatiu a la consulta formulada per un Ajuntament sobre la possibilitat de comunicar a una ciutadana el projecte tècnic de reforma i ampliació d'un habitatge aliè, a la qual ens remetem a títol il·lustratiu.

B) Pel què fa a les qualificacions obtingudes en processos selectius s'ha de descartar ja d'entrada que formin part de la intimitat de les persones, atès que d'acord amb la normativa de funció pública vigent els processos selectius s'han de dur a terme d'acord amb els principis de publicitat i concurrència, mèrit i capacitat.

Ara bé, malgrat que les qualificacions en si mateixes no siguin dades íntimes (llevat que es tracti d'una qualificació de no apte per algun motiu vinculat per exemple a alguna malaltia, discapacitat o afecció), això no implica que la seva divulgació no estigui sotmesa a la normativa de protecció de dades. Com a comunicació de dades que és, la seva divulgació estarà sotmesa al règim previst a l'article 11 LOPD i resultarà aplicable el que estableix l'article 59.6.b) de la LRJC segons el qual quan es tracta de procediments selectius s'habilita la comunicació dels resultats en la forma que estableixi la convocatòria.

En qualsevol cas, des del punt de vista de la protecció de dades caldrà tenir present, un cop més, el principi de qualitat de les dades (art. 4 LOPD) de manera que es publiquin només aquelles dades que resultin necessàries per a donar compliment als esmentats principis de publicitat i concurrència. Així, per exemple, pot resultar innecessària la publicació de les qualificacions de les persones excloses, sens perjudici que els aspirants hi hagin de tenir accés.

Per tot això es fan les següents,

Conclusions

L'accés per part d'un ciutadà a expedients administratius que contenen dades personals constitueix una comunicació de dades.

La comunicació de dades personals d'un expedient administratiu a l'interessat o potencial interessat, en el tràmit d'audiència, troba la seva habilitació legal en l'article 84 de la LRJPAC. No obstant això, quan en l'expedient s'hi continguin dades sensibles o que formin part de la intimitat de les persones, d'acord amb el principi de qualitat de les dades, i en concret el

principi de proporcionalitat (art. 4 LOPD), l'accés a les mateixes podria ser limitat si amb això no s'impedeix la finalitat del tràmit d'audiència.

La comunicació de dades personals d'un expedient administratiu durant el període d'informació pública podrà ser efectuada a qualsevol persona física o jurídica que d'acord amb l'article 86 de la LRJPAC, podrà tenir accés a tot l'expedient o una part d'aquest. No obstant això, quan en l'expedient s'hi continguin dades sensibles o que formin part de la intimitat de les persones, s'haurà de realitzar un exercici de ponderació per part del responsable de l'expedient, en aquest cas, l'Ajuntament, i valorar, d'acord amb el principi de qualitat i de finalitat, quines dades poden ser comunicades.

Les dades relatives a nom, cognoms, adreça, número de telèfon o correu electrònic d'una persona, no es poden considerar dades reservades de la vida de les persones, relatives a una esfera íntima, àmbit propi i reservat del coneixement dels demés, no gaudint per tant de la consideració de dades íntimes.

Els plànols de vivendes no tenen perquè en principi contenir dades íntimes d'una persona. Pel suposat cas que fos així, l'òrgan responsable de l'expedient, en aquest cas, l'Ajuntament seria l'encarregat de ponderar si dóna l'accés a aquest tipus de dades.

Pel què fa a les qualificacions obtingudes en processos selectius, s'ha de descartar que formin part de l'esfera íntima de la persona, si bé, la seva divulgació estarà sotmesa a la normativa en matèria de protecció de dades.